

Mel. nr. 163

En Christeligh
Lifpredikan

Vhoffuer
 Then Ehrewrdige och Høghlär-
 de Herrens
D. IOHANNIS RUDBECKII
 Bislops vthi Västeråss
 Elseliga käre Dotter
**CATHARINA
 RUDBECKIA.**

Hvilken i Herranom affsommade then 4. Junij
 Åhr 1638. och begroffz then 10. ejusdem, som war
 then tredie Söndaghen eftter Trinit. vthi
 Västeråss Domkyrko.

Hallen aff
JOANNE ELAI TERSE RO Maj.
 Græcæ Ling. Lectore in Gymn. Arosiensi.

Tryckt i Västeråss aff Peder Wald/
 Medh Capitels Tryck 1638.

Then Åhreborne Sudhfruchtighe och Dyg-
deriske Matrona

H. Wallin CARls D. Hysing

Then Ehrew. Herrens Vispens i Västerås
Erlighe K. Husetro/ mihi högtaårade K. Dio-

dher och gunstigha Besödersta/

Önskar iagh Guds Nådhe och Barnhertigheet/ Jesu Christi fröjd och väl-
signelse/ sampt then S. Andes tröst och hughswalelse/ i thetta och tjet
tukommande Lijfuet.

Nein kare Modher kan siah uppåminna/ at then tiidh heñes lille Dotter Ca-
tharina Rudbeckia ån nu sivker war/ och droghs medh henne til dö-
dhen/ gick iagh/ såsom andre ass Brödherna esom offcast titt/ sammalunda och när
her medh henne war affidhit/ til then enda/ at iagh min K. Modhers hirreli-
gha sorgh/ som hon ass sin aldrakreste Dotters fröpeligha sivkdom och hastigha
hådhanfård satrat haffuer/ någhorlunda lindra skulle. Othaff thetta tilfället sågh
iagh uppå then herligha Boken Plato haffuer strissuit vhi sit Fångelse om Si-
lennies oddhelickehet/ Och om samma argument thet Cicero haffuer strissuit
vhi sin förste Book Tusc. quæst. Såsom och then Boken Ren. Neronis
præceptor Seneca haffuer strissuit til Marciam een förmeligha Matrona vhi
Rom, och henne röstar öfver hennes Sons otdhiga hådhanfård. Och van-
seadt Hedningar vhi siellua Fundamentet haffua farit wille/ kan man tier al
icke vthan förvndran läsa theras Spissundigha argument, och merckia heras
flit at trösta sîgh och andra emoo: Oddzeas försträckelse. Hvar vihaff migh
icke syntes orenlighit wara/ at wii Christne, som fast bâtre argument haffue/
oss utbördes medh at trösta/ sådana tröstbress hvar androm i sådana fall tillsticke.
Men effter iagh tå bleff anmodhat at hålla öfver then S. Jungfrunes begräff-
ningh een Lekpredikan/ wil iagh haffua then samma för att tröstbress min hgt-
årade K. Modher tienstlichen tilficka/ ödmukelighen bidhiandes at hon ther-
ea ensaldigha och ring i wärcket/ för att lihet tacksamheez teku för många bewiista
wälgerningar/ gunstelighen vptagha wille. Datum Västerås den 17. No-
vembris Åhr 1684.

Edher ödmuke tienare så lenge iagh leffuer
Jóannes Elai Terserus.

Sacra scriptura cum septemtrionali
Sæc. viii. Etiam in scripturam
IN NOMINE SACRO SANCTÆ KOELI CIVITATIS
TRINITATIS. Consilis dexterini.

Godh dödhsens werk och vthrättande ibland
Höss Menniskor är/ Elstelighé och vthwalde i Christo
Jesu/ chet är allom kunnigt/ ty dag helgh förfas
renheit gissuer chet nog sampt tillkenna. Men hwad
Dödhen är vthi sikh sielfi och hroadhan han är kommen/
chet är icke allom så wäl kunnigt: The gamble Hednisse
Poeter haffua hållit före at Dödhen skulle vara een Gudhs
inna Viattenes och Erebi Dotter/ som skulle haffua wåld
vthöfssuer Mennisk ones Lijf/ och andre haffue hafte om
Dödhen andra gisninggar. Somligha meena/ sagher Cicero,
at Dödhen skal vara Siäiemnes åthskildnad ifrån
kroppen/ och andre meena at chet är ingen åthskildnad/
vthan at kroppen och siälen tilliska förgas/ och siälen tillis
ka medh kroppen vthslökna. Men wij vthaff Gudz ord/
vetton bâtre hreadh och hreadhan han är. Vthi Epistelen
til the Romare sagher S. Paulus, at dödhen är Stipendi-
um Peccati, Syndenes lön. Wijse Männen sagher Sap. 2, ult.
at Dödhen är kommen i Werldenna genom Dieffwulsen
aßwund: Hvar vthaff wij förnimme at Dödhen är icke
hundestrass/ hvilket Dieffwulen genom våra första För-
aldrars össuerträdhelse haffuer oss tillyndat. Thenna
dödhen är en bitter och hård gäst. Han är bitter/ ty han
skillier två sata wenner åth/ som är Kropp och Siälbite-
ter åt han/ ty han skillier oss ifrån vårt gamble Gästehers
berghe/ som är themna här werldenne/ bitter är han/ ty han
berössuar oss våra godha wenner/ hvilke wij aldrigh mee-
ra få see i themna werlden. Ja/ han är ock bitter/ ty han
tillåter icke at wij medh lust och glädjie hådhan skillias/
vthan genem mycf in wercl/ wedhermödho och bedröfwel-

se. Hvarföre ock the Wijse Hedningar haffua mycfit ther
vppå arbetat/ at the sullen göra sig frjmodigha emoot
dödzens bitterheet/ såsom ock sig och andra trösta öff
uer sine godhe wimmers dödh och afflydhande. Cicero

L. 5. ad
fam. ep. 16. vthi itt sitt Breff til sin godhe wenn Titum, troster honom
vthöfuer hans sons förmödhetliga hädhansfärdh / och
honom påminner, at wih menniskor är medh sådana wil-
kor higt til werldenne kompne/ at vårt liiss næste vara li-
ka såsom itt mål/ för lyckonnes allehanda slags stott och
piilar: At fäfängt wore wilta unrixta het som orwikeliz
ghit är: At oss i sådhant fall inhet nytt hender, vthan så
tilgångit är vthi alla werldennes tjdher. Men ibland

alla argument til at rösta sagher Cicero, kan inhet vara
kräftighare än at wih oss påminne the tjdher, i hwilka wij
nuo lessuom/ at the maghe väl hållas för the lycksalighaz
ste/som inge Barn higt til werldenita födt haffua. Men

ether näst the/ som nuo på thenna tjdhen sina barn mista/
förr än thet onda kommer/ som oss synes tilstunda. Sene-

ca vthi sitt trostebreff til Marciam sagher/ at the Menni-
skor är ganska litet försökte aff thenna Werldenne/ ja
sielssue inhet wete aff sijn olycko/ som icke hålla dödhen
för en önskeligh och begärlihg ting/ vthi Natiuren/ antingen
han förer til itt bättre lessuerne/ eller åch minstone än-
dar all vår jemmer/ antingen han räker vppå oss i älver-
domen/ eller vngdomen/ eller barndomen/ så är han alles
ändre/ månges Låkedom/ ja/ sonlighas högsta längtan.

Men ingen handlar han bättre mz/ vthan när han en hä-
dhan rycker/ förr än man moste ropa esfter honom. So-
crates blissuer aff Platone införd såledhes/talandes med si-
na wimmer: Thet är migh sagher han/ en önskeligh ting
at iagh får död/ antingen min siäl då aldeles död/ eller

Cic. 1.
Tusc. hon ock flyttias på itt annat rrom. Dör hon/ så är då
dödhen henne lika som en roligh sömpn/ och een hvylja is
frå all wedhermödho/ blissuer iagh ock igenom dödhen
föder til en annan ort/ ther the åro som förr migh vthi
werls

Cons. ad
Marciam
cap. 20.

Plato in
Ph. done,
& ex eo
Cic. 1.
Tusc.

verldenne leffuat haffua/ så är iagh åt nu myckit lyckas
lighare/ än iagh får komma til Minöem, Rhadamantum
Eacum &c. Tala medh Orpheo, Musæo, Homero, Hesodo.

Sådhana argument, sätter iagh / haffua Hednins
garna hafft at trösta sig och sine mꝫ / emoot dödsens bits
terheet/ hvilke så myckit haffua vther åttat/ at the haffua
synts frjymodelighen gått til dödhen/ som wij haffue til at
see aff Scævola, Curtio, Regulo och andra. Men när må wil
saken nogha ansee/ så besfinnes at sådant skeer mera aff stryme
terꝫ och åhregirigheet/ än aff ett frjymodigt oc ofröskräckt
hienta/ thz som oef Plato sielssuer in Oratione Socrati moste
bekräna. Ja/ the som så myckit haffua arbetat på at trösta
andra/ the äro sielssua tröstlöse wordne/ när thet them sielss
wom haffuer angullit: Cicero haffuer varit mechta oto
ligh/ vthöfssuer sin dotters Tullia dödh/ ja heel försaghd
när han sielss skulle ther an.

Then aldraröfslaste Hedningen Socrates, som så myc
ket gott andra lära kunde/ feladhes ock thenna konsten när
han död skulle/ ther han så talar til sijna wenner. Tjden
är nu (sätter han) för handen/ at wij stöle stilias åth/ iagh
döde och i leffnen/ Men hvilken thera båtre wedherfars/
må Gudharna weta/ iagh troor icke at någhor mennistia
weet ther aff. Then fromme Keysären Adrianus, när han
hadhe taghit förgifft in och nu död skulle/ talar han så
ledhes til sijna Siål

Animula vagula blandula
Hospes comesq; corporis
Quæ nunc abibis in loca!
Pallidula rigida, nudula,
Nec ut soles dabis jocos.

Æl. spart.
in vita
Hadri.

Men wij Chr sene haffuom igenom Gudz nådhe/ en
båtre grund och krafft ghare argument, at trösta oss emoot
dödhen/ nemlighan aff then Chr steligha lärar om the dö
dhas upståndelse/ fiducia Christianorum sätter Tertullia-

nus, est resurrectio mortuorum. Wij (sigher sagh) haffue kraftighare argument an the blinde Hedningar/ emedhan vij vthaff Gudz ord are fullwisse/ at varo Siular icke alles nast ododelighe are/vthan ock ther wij Christelighen död/ skole aff Gudz h. Englar blissua förode vthi Abrahams sköt. Wij are fullwisse at the Gudhfrucht ghas siular ar re vthi Gudz hand/ och inhet Dödzqwal kommer widh them. Wij are fullwisse at vår förlössare luffuer/ och han skal på sidstomme vpväcka oss aff Jordemne/ och wij skole sedhan medh chesse wäre Hudhar omklädde wardar och skole i vårt kött see Gudh. När ta Gudh Alzmechs tigh igenom then tijmeligha dödhen kallar oss våra godha venner ifrån/ så föriom icke ther luffuer lika som Hedningar/ the inhet hopp haffua. Vthan tröst oss heller ther aff/ at wij snart finne them igen/ vthi mycken större lyck felighet och glädhie/ an wij haic vthi sorgh ifrån hvar andre skiliias. När ta Gudhfruchtighe föraldrar see sina kärkomme barn hädhan skiliias vthi sorgh/ skräplig heet och jemmer/ så haffua the til at trösta sigh ther aff/ at the åländighe kropparna som här warda sådde/ thet är vthi Grassuena lagde förgångeligh/ skole vpstå oförgångeligh/ the som här warda sådde vthi snopligheet/ skola vpsta vthi kaste/ the som här warda sådde naturlighe Lekamen/ skole vpstå andeligh Lekamen. Sälle aro förschenkul the som Sofwa mål/ och Gudz Dom förbhdha/ ty the skola medh kropp och säl/ vp til himbla stigha hwardh kan vara störe frögd/ an wistas vthi himmels högd/ och see Gudz ansichte blidhā.

Emedhan oss i på thenna stunden/ är gifvit tilsfälle igenom een varo Christendoms medhysters dödheligha assgång ifrån themne vse och bedröfslighe werldenje/ om sidana jater oss påminna/ Sä willie wij i förstomme oss fördömhita in för Gudh vår käre Himmelste Fadher/ honom bidhia vthi Sonjens nampn/ at han wille gifwa oss sin helgha Ande/ at thetta wärcket måtte lända hans Guds dom

Luc. 16

Sap. 2.

Job. 19.

I. Thes. 4.

I. Cor. 15.

domeligha Mayestet til nådigt behagh/ oss til styrckio e-
moott dödzens bitterheet/tröst össuer våra wimmers dö-
dheligha affärd/bätring i alt vårt lessuerne/ och ånthelis-
ghen til een ewigh saligheet.

T E X T U S.

Marci 10, cap. vers. 13. usq; ad vers. 16. Matth. 13:
13, Luc. 18, 16. hoos Marcum lydher hā sā.

Gök the hadhe Barn til honom/ at han skulle
tagha på them. Men Vårungarna näpste
them som them framhadhe. Men när JESUS
shet sågh/ wart han mislynt/ och sadhe til them:
Låter Barnen komma til migh och förmener them
icke/ th sådana hörer Gudz Rike til. Sannerli-
gha sågher iagh idher/ Hvilken som icke vndfär
Gudz Rike sāsom Barn/ han kommer ther al-
drigh in.

Let är icke Christelighit/ berömlighit och ganska nyttige
tibröl vhi våra Församlingar/ at ther Gudh Alzmeh-
tigh igenom then timeligha dödhen fallar ifrån oss våra goo-
dha wenner/ at wif tå theras hådhanfärd och begraffningar
efster tilbörligheet och medh Åhrewyrdningh begå/ Först at
wif skaffe them åhrligha til graffwa/ och them hiertelighen be-
gräte/ efster som wifse Mannen oss förmanar. Zy åndoch syr. 38:16
then dödha kroppen är skräpligh och wanstapeligh/ ja icke an-
nat än en slem fräck/ och it stinckande alas: Så stole syr. 10.
wif oss likwäl i hwgkomma/ at han förr nådhra daghar sedhan
hassuer warit it Herberghe för een Siål/ som nw reen och os-
besmittat ibland the heligha Englar seer Gudz Fadhers Matth. 15

Ano

^{v Cor. 3.}
^{Joh. 14.}
^{Phil. 3.}
Ansicht som är i Himmelten. Wij stole i hwghkomma/ at hon för en liten tijdh sedhan haffuer/warit Gudz thens Helghe Andes Tempel. Hon haffuer warit en boning för Gudz Son medh sin Himmelste Fadher/ ja wij stole ock komma ihwgh/ at åsswen thenna här kroppen/ ehus rwo skröpeligh han nu är/ skal vår Herre och Frälsare Christus Jesus/ på then yttersta dagnen upväckia och förklara på then han skal göra honom lyst medh sin förklaradhe Lekamen/ ass then krafst ther han medh förmår sig all ting underläggia.

^{Syr. 14.}
Sedhan ock til thet andra/ at wij ock för våra slul som vthi thenna vselheet zwar leffue/ hålla en Christeligh Läksermon, ther medh wij oss påminne thetta liffzens ostadigheet och förgångelighet/ at dödhen är en sådan gäst/ som ingen ålder/ nithet ständ/ ja ingen mennistia förskonar/ vthan rättar sijh effter thet gambla förbundet/ som wij medh dödhenom gjorde haffue: *Ew mosse död,*

^{Horat. l. 4.}
^{od. 4.}
Pallida mors æquo pulsat pede pauperum tabernas Regumz turrer. Then gästen försnår in het fattigt folk/ ey heller hafwer han försyn för the Nyndige i verldenne/ vthan så väl besöker han Konung urs Palaz/ som the Fattighas Hyddor. Stole wij förthenstul icke vara sikre för dödhen/ vthan inbillia oss lista som hon som på Vären ligger för vår öghon/ ropadhe til oss och sadhe: Heri mihi, Hodie tibi, *I* går borde migh/ i dagh tigh. Wij warde ock så ass Läkpredikningar informerade, hvor medh wij stole oss bewäpna och frimodigha göra emot dödzens bitterheet/ säsom ock hurw wij oss trösta stole/ och tolelighen uptagha när Gudh ige nom then ejmeliga dödhen/ tagher ifrån oss våra kärkompne venner. Och sådant gifuer oss vår härvarandes Text til

at betenkia/hvilken wij wele medh Gudz til hielp vthi Tu sin
stycken medh hvar andra öffuerwågha och betrachta.

Thet Första skal vara ther om/ hurw vart ^HEre och Parti-
frelsare Christus kallar til sig the små Barnen.
io.

Och thet Andre hurw och wij skole vara fatte/ om wij
till ijska medh the små Barn skole komma in i Gudz
Rike.

Gudh förläne oss sin H. Andes Värdhe och Wälsignelse ther til för
Christi skull Amen.

PRIOR PARS.

Thenne upläsne Text är en ganska merkeligh/ och en sā
dan Text som Christelighit Echta Folk/ hvilke Gudh medh
Barn och Lässzfrucht wälsignat haffuer/ må hålla v t i stoort
werde/ ja/ medh gyllenne Bookstäffuer instrissua vthi sin
hierfans Taflö. Thet är ock ingen Text vthi heela then Prov. 3:3
helgha Bibel/ som så ofta upläses vthi Gudz Försambling/
som thenna/ Nemlig han/ så ofta som then H. Döpelsens Sa-
cramente blifuer administrerat. Zy når tw och iagh och
så månge wij här åre/ worde Christne menniskor/ och vnsin-
ge then H. Döpelsen/ så är thenna Texten offuer os reciterat
och uplösni. Hwarföre är han ock wäl wård/ at man honom
oek så/ vthi sådana förfallande occasioner, någon gång om
åhret för Gudz Försambling förlatar/ hvilket man ock nu
göra will/ i thet at wij betrachte omständigheeterna/ synners-
lighen Personernas/ som thenne Texten emtalar.

Then som thenne merkeligha predikan hafft haffuer är
Christus Jesus Lessuandes Gudz och Mariæ Son/ vår
Slapare/ vår Frelsare/ en ^HEre vthöfuer Himmel och
Jord/ vthöfuer Lässuet och Dödhen. Hvilde haffuer han
tä tiltalat? Endeles Qwinorna/ som sina Barn vthi/ oec
myckenheet bore til Christum/ at han skulle tagha uppå them:
Endeles oec så Lärjungarna/ som thetta wärcket hädhe til at

förhindra. Ty när the sågho at han (Christus) bleff öfverfallen och kringhverffder aff en hoop barn/ och alt så uppehälلن och förhindrat på sijn reesa/ näpste the Qwinnorna som Barnen framhadhe/ menandes itt onödigt vårek wara/ och icke wärde at han ther inz skulle blifua hemödder. Thet woro båtre/ mente the/ at han begosse sig pā en ånan ort/ ther han singe läggia sijna händer på the sinka oc besatta aff Diesflar/ ty ther igenom kunde han blifua namkunnogh/ Men icke ther aff at han ladhe sijna händer uppā en hoop och barn som in-
chet feel hadhe. Men här vthinnan haffua Lärjun arna lätit see sijn swagheet och oförständ/ ja/ at the oförständighare wore än the eensaldighe Qwinnor/ Ty medhan the sågho at Christus medh sijna händers påläggiande gjorde the sinka helbregda/ och fördreeff the oreena Andar/ meente the vthi sijn eensaldigheet/ at han vthi lätta mäatto skulle medh händers påläggiande krafftigh wara at wålsigna theras Barn. Ther före bleff och vår Herre Christus billige mislynt uppā Lärjungarna/ at the Qwinnornas Gudheligha vpsät bödhe til at förhindra/ och sågher til Föräldrarna/ Låter barnen komma til migh/ och til Lärjungarna formener them icke.

Job.18.
I haffuen ånnw icke rätta förståendet om mitt Rijke/ hvilke i menen wara itt werdzlighit Rijke. Men mitt Rijke är icke aff thenne werldenne/ vthan är itt andelighit Rijke aff hvilket thesse barn icke ringeste deelen åre/ ja/ the åre the störste i mitt Rijke/ formener them förhenskul intet at komma til migh/ ty sådana / thet är/ the små barn/ och the som förnedhra sig säsö the små barn/ Them hörer Gudz Rijke til. Ther före togh han them vp i samnen/ ladhe händerna uppā them och wålsignade them.

Orsaken hwar före Christus medh thenna ceremoni-

en

en ville barnen wälsgna synes chenna haffua warie: At ligg
la säsom Patriarcherne vahi gambla Testamenteet medh häns
ders påläggande sina barn och efterskommande wälsgnadhe
när the i gerom then Lekamelighe dödhen ifrån them skilias
skulle: Alt så ville ock vår HEDare och Frelsare Christus/
när han nu gjorde sijn sidsta Reesa til Jerusalem at död för
het Mennisteliga Slekthe medh henders påläggande wäl-
signa thesse sina barn/ och gifua them itt Fadherligit valete.

Admonitio.

Av thesse ord/ Låter barnen komma til migh Stos-
se alle Christeliga Föräldrar ha/ ua etn formaning/ at the
låta sina barn komma til Frelsaren Christum/ hvilket skeer
först/ nor Föräldrar förmumme barnet i Modherlissuet wara
a/ flat/ at the tā m; inerlighé och idelighé börner öfuerantwar-
da thet Christo Gudz Son. Sijta haffua the giordte thet
them står til görande/ och ther tā honom som lissuet giffuit
haffuer/ tecktes thet strox izentagha/ så är Föräldrarna fö-
säkradhe/ at barnet är vahi gott behåll och h'os them som sagde
haffuer: Låter barnen komma til migh. Sedhan/
ther barnet blifuer föde til werldenna/ så stole tā Föräldrars
na icke för gästebudz/ eller wimmers sammarlomst skul/ eller
elliest aff försymelse opfliuta medh barnsens depelse/ vthan
ther medh hafsta liska som til itt helige Bath/ ther vahi barnet
blifuer twaghit i tān sina Synders orenligheet. Ty thet
är i synd hädhe afflat och födf/ och vthaff Naturen
wredennes barn. Thärfore/ liska som en Fadher then
sitt barn wil sätta til tienst hoos en Herre eller förnemligh
man/ han låter thet inhet otwaghet och medh orena kladher
framträdha: Alt så wil ock Gudh vår käre Himmelste Fas-
her/ at wij stole blifua afftwagne/ rånsadhe och reenadhe i-

Tit. 3.

Joh. 2.

Nos. 2.

Ezech. 16.

från alla våra synder / igenom hem H. Döpelsen / hvilken Paulus kallar unia födhetens badh / hvilket steer igenom vatnet och then H. Anna / förr än vih hans Sons / vårs Herres Jesu Christi Riket blifue antagne / och då warde oss gifne the hlyste klädher / om hvilke omittas vih uppnablesses boken i thet 7. cap. Och lilla som en Fader / then sijn dotter vthfäster / låter henne först beredhas ne Brudhbadh at hon sigh reen trettar / gissuet hehne theslikes en härlig klädning / på thet hon skal täckas sinom Brudhs gumme : Alt si haffuer Gudh optagit os för sins Sons Jesu Christi Brudh / hvilken oss sigh fröloffaat haffuer i evigheet / vthi råttfärdigheet och dem / vthi Nådhe och Barmhärtiheet. Och iagh gick fram emtigh / sagher Gudh hoos Propheten Ezechiel, och sågh oppå tigh och sij tu wast Man west / då brende iagh min körnels flit öfuer tigh och öfuerställe mina blod / och iagh fröloffaade tigh / och gaff migh vthi förbund medh tigh sågher Herren Herren at tu skulle vara min. Och iagh twadde tigh medh vatn och vthwastadhe tigh aff titt blodh / och smorde tigh medh Valsam / och klidde tigh medh sickat klädher. förstår äffuen then samma klädningen öfuer hvilken Gudz Försambling frögdar sigh hoos Esaiam i thet 61. cap. När då Föräldrar thetta efterkomme / så haffue the fordrat sijna barns saligheet och lätit them komma til theras Frésare och Himmelste Brudgumme Christum Jesum :

Widhare så är Föräldrar ånnu forpliktade at fordrar sina barn til Christum genom en Christeligh opturhelse / at the låta sijna Christendoms styken och saligheccenes w. z. b. vil

Til hvilket och Paulus förmanar och sägher: **I Föräldrar**
Bph. 6.
reeter icke idhra barn til vredhe/ Duet är/ för-
gher them icke medh idhart ogudhachigha lessuerne: Utan
upsödher them vthi tucht och Herrans förmaning.
Sedt/ när tå Christus vår HERRE och frälsare täckes kom-
ma och falla tina sinā barn hädhan genom then timeligha
ödhen/ och warder sätandes: Efter barnen komma til
migh: Så förnena them icke och war icke ther öfuer oto-
ligh: Utansägh medh then toligha Job/ HERREN gaff
och HERREN togh/ välsignat vari HERRENS Job. 1.
namn.

Consolatio.

Aff these ord: **Thy sådana höra Gudz Ryke til/**
Kunne och Gudhfruchtige Föräldrar sīgh trösta när Gudh
efter sitt Guddommeliga behagh theras käre barn them is-
frän källar/ Synnelighen/ när the betänkla thema werl-
dennes tilstånd och läghenheet/ Then the båst lärda funne aff
Konung David/ hvilken thenna werldennes tilstånd båst fun-
nogt war. Hvilken så tilsäyndes haffuer öpnat medianen
uppå werldene/ förmälighen i then 14. Psal. ther han sägher:
**HERREN sägh nedher aff Himmelen uppå Men-
niskiors Barn/ at han see skulle om ther någhor
förståndigh wore/ och efter Gudh fråghader: Men**
the åro alle affwekne/ och allesammans odogse/
ther är ingen sem väl gör/ ja icke til en. Och hwad h
uppå sådana synder och ogudhachigheet sollier/ lärer han vthi
then 90. Psalmen/ ther han sägher: **Värt liff marar
slutijo åhr/ åth högsta offetijo åhr/ ech få thet båst**

warit haffuer / så haffuer thet mödho och arbete
warit. Merker/ när thet aldra hästa oss Menniskionnes als
der haffuer warit mödho och arbete/ hvadh troo thet andra
må vara annat än storfimmer och åländigheit. Hvar och
en som något är exercerat oss thenna verldenne ransake och
gå til sigh stälf/ om ock någhon deel oss hans ålder finnes som
icke är underkastat kors/ sorg och bedröffuelse/ och ther wiſtå
skole haffua någhon lisen lust/ så är hon liktväl icke något so-
lidum gaudium, fullkomeligh glädjie/ vthan altjdh medh
sorgh bemångd/ och aldrigh är en så resloverat til lust/ at icke
itt här häger honom tilbaka/ och ändan på glädien är omsidher
sorgh och bedröffuelse. Widhlyfeligare blissuer vårt å-
ländige lessuerne beskrifvit oss Wisse mannen Syrach vthi
ther 40. capitlet: En v ell och jämmeligh sing
sägher han/ är medh alla menniskiors lessuerne/ alt
ifrån Modherlyfuet/in til thes the vthi Jordens-
ne/ then alles våra Modher är/begräffne warda.
Här är altjdh sorgh/fruchtan/wenta/och på sid.
stonne döden: Så wäl när then som i stor åhro
sitter/ som når then ringoste på jordenne/Så wäl
når then som silke och krono bär/ som är then ther i
groft blagarn klädd är. Här är altjdh wredhes-
niſt/ wedhermådha/ osrydh och dödzfare/ küss och
träffa: Och når en om nattena på sinne sång hwi-
las och sofua skal/komma honom många tanckar
före. Och om han än een lisen roo fåår/ så är
ther doch inhet/ etc. Mordh/ blodh/ küss/ sverdh/
olycka/hunger / förderr och plägha. Alt thetta
är

är stickat emoot the ognedechtigha: Ty och flodhen
för theras skul komma moste. Ja Gudz wredhes
Flodh/ ther Gudh för Mennistionnes ondsko och obootfår-
dighez skull vthgiuter sin gryma wredhe öfuer Land och Rike
te/lässa som en Syndaflodh/såsom Gudh båtre wif see nu til-
gåa hoos våra grannar/och fruchtandes år/at oss fögho båtre
tilstundar. Och mādhan så är/ hvif willie wif haffua then-
na verldenra så kår/ at wif icke myckit heller begäre skiligs hä-
dhan mz S. Paulo, och såye med Monica Augustini Modher
avolemus hinc. Hwi skulle icke Christeligha Föräldrar
gärna höra Christi röst ther han sagher: sinite parvulos ad
me venire. Läter idra små barn komma til migh/ iagh wil

sap. 1.

tagha them ifrån liffuet ibland syndare/och bret-
ryckia them at icke ondstan skal förvända theras
förstånd/ eller falskt lära theras Siål. Iagh wil
bortryckia them/för än öthöfuer them kommer såsom
en storm then the fruchta och theras ofård/såsom itt
wådher. Får än iagh optänder eelden vthi min
wredhe hwilken skal brinna in til thet nedersta hel-
vetet: Och skal förtåra landet medh sin west/och
skal upbrenna bergzgrundet: För än iagh samfar
olycko öthöfuer them/ och förskränter alla mina pý-
lar på them. At sverdet skal förödha them öth-
wertes/ och inwertes förstreckelse/bådhe dränger
och pighor/ then sem dyr medh then gråhårota:
För än iagh gör mina pýlar drukna aff bledh/ och
läter mit sverd åta fött. Dat the wiſſe wore/ och

Prov. 1.

Deut. 32.

måts-

mätte besinta h̄wadh them framdeles öfvergå
stal/önstar Gudh siflff vthi then fämte Mose Book i thec
32. cap. Och at sådana tjdher oss tillstunda/ haffue w̄s icke
behoff nye vppenbareller eller nye Propheter/Gudz ord och
våra synder thetta nog sampt för oss predika; En Gudh sägher
hoos Propheten: Wilien i höra migh: Så skolen i
nyttia landzens godha. Wilien i och icke: Vthan
åren ohörsamma: Så skolen i aff swerd förfärde
warda: En HEDRANS mun sägher thet. Och i
then 7. Psalmen sägher Konung David Wil man icke
omvända sigh/så haffuer han hwest sitt swerd/ och
spånt sin bogha och mättar til: Han haffuer lagdt
ther dödheliga skott uppå/ alla sina pylar haffuer
han tilredt af förderfua. Och thetta är Gudz Ord
medh hwicket han hotar sigh willia straffa/säsom han och plå-
ghar straffa alla obootsfärdigha Syndare. Men seer nu
på then andra sidhan/ om icke/ thet Gudh hâtre/ somme syn-
der/som haffua förorsakat Gudh til at straffa våra grannar/
tagha nu hoosojs öfverhandena/ dryckenskap/girugheet/hög-
fård/thens fattigas förtryck/löfachtigheet/Gudz ord; oc pres-
vog att dikoambetes förach/ eeder och banttor/ och hetta ale jw meer/
jw närmare w̄s see at faran oss nalkas/ at fruchtande år/ qe
mäste göra bestedh för den stålen våra grannar haffua oss
tildruckit. Syland/Syland/tu haffuer inthei syndat för al-
la Land i Werldenna/vthan tu Swerie och i Sweries Miss-
tes Inbyggjare/ Om i icke hâtren idher/ skolen i alle

saunmalunda förgåås. Hörum för then stull Gudh
ther han så herteligh warnar sitt folk hoos Jeremiam Pro-
pheten: Dragher vth mitt folk hvor och en vnsät-
tus

11: 20.

16: 4)

zardin

Ogarnia

dik

Spjut

Syland

Swart

Swerie

Misses

Inbyggjare

11: 13.

Jer. 51.

ne sina Siäl för HEKrans grymma wredhe /
Idhor hierta måtte elliest week warda och opgiff-
ua sigh fö thet rychte sem man i landena höra skal:
Thi vthi eno åhrena skal itt rychte gå / oc sedhan vthi
andro åhrena också itt rychte om våld i landena/
och en Förste skal vara emoot then andra. Therfore
sägher tå Gudh vthi närvarandes Text: Tu Fadher / tu
Modher / Sinite parvulos vestros ad me venire,
Låter idhra Barn komma til migh / ty når tu mätter
aff ålder och leffuande skal församblas til tina Fadher / och
nandra måste alla werldennes wagh / så haffuer tu tå inhet
behoff at bekymbra sigh öffuer tina små spådha Barn / at icke
onßkan til åßwentyrs eftter tindöd skal förvänta the-
ras förstånd / eller falsk lära bedragha theras siäl.
Eftter som ond exempl försöra och förderrfua encim
het godha / och then onda begårelsen förwender itt
ostyldigt hierta. Theras Siälar behagha migh
Therfore hästar iagh medh them vthu thetta onda lessuerne.
Tina små Barns Siälar skola swara i mijn hand / och in-
thet dödzwäl skal komma wiðh them. Iagh skal
forsättia them på enn ort / ther the inhet skola fruchta sigh
hwarken för Turk eller Tartare / Pålakar eller Tystar / Dieff-
wulen eller hans vthickad: / vthan the skole wara i Sap. 30
frydh / och skola haffua lustigt wäsende på Gudz Psal. 16
höghra hand ewinnerligha. Kruppen tagher iagh
vihur Modhrens skote / och lejuererar honom jordenna / then
alla Menniskors Modher är / ther han skal hwilla
sigh ifrån sin arbete. Gak för then skul bort i l-
le

Sap. 40

Sap. 30

Syr. 40.

Apoc. 14.

Esa. 26.

le Barn/vthi tin kamar/ och svwt dörena esfter tigh/
och fördöl tigh itt litet ögnablef/så länge wredhen
går össuer/På Domedagh skal tin kropp vpstå/ och så med
ställene ingå til en ewigh frögdh och glädjie.

POSTERIOR PARS.

Sannerligha sâgher iagh edher/hwilken sem
icke vnfär Gudz Rijke sâsom Barn/han kommer
ther andrigh in.

Texten behöfuer ingen lång förklaring/ ty orden åro
sklare vthi sigh stessue. Doch skal man thetta icke så fögligen
första/ sâsom Nicodemus förstodh Christi ord om then nya
födelsen hoos Johannem i thet tredie: Vthan Christus
förmantar här alla menniskior som til någhon ålder kompne å-
ro/at så framt the wilia komma i Gudz Rijke/ och årffwingar
blissua til then ewigha Salighetena/så skole the små barn lîke
varda/ icke vthi förståndet/vthan vthi onskone/sâsom Paul° lä-
rer i. Cor. 14: 20. Kåre Brödher/warer icke Barn
i förståndet/ vthan warer barn i onskonne: Men
i förståndet warer fullkomeliche. Så är så then-
na meeningen: Hwilken som icke vnfär Gudz Rijke
sâsom Barn/ Thet är: Hwilken som icke besistar sigh om
Sachimodigheet/ Meenlösheet/ Fridsamheet/ Mildheet/
Kärligheet/ Rystheet/ Kärrädigheet/ Nychterheet/ Lydno
och Hörsamheet. hvilke dygder wi finne vthi the små barn/the
samna kunna aldrigh komma i Gudz Rijke. Och på thet man
skal hollat för alssuar/ swär han ther uppå midh sijn San-
ning/ thet är/ egenem sigh siâlfuan/ och sâger: Sannerliga
sâgher iagh idher/hwilken som icke vndfär/etc. Merker thet
ti Höghfårdighe/i Affwundzfüle/ i Dwichtighe/i Girughe/
i fato

i fattighas Förryckiate/ Drinkare/ Olydighe/ Gudz Ord:
ve Prediskoembetes förachtare/ så framt i icke bortläggen idhor
höghfård/ afi rönd/ otucht/ erätt och öffuerwold / frässeri och
dryckenkap/ och warden såsom the små barn/ meenlöse/ sachers
modighe/ kyste/etc. Så skolen i aldrig/ så framt Gudz ord
sant ar/ komma i Gudz och Jesu Christi rijke.

Admonitio.

Lårom för then skull wi vthaff the små barnen Först A
Sachtmödh och Odmiukheet. Christus sågher om sigh själ f
hoos Matth. II. cap. Lärer vthaff migh/ th tagh är
mild ech ödhminf aff hiertat : Men medhan wi icke
kunne haffua honom i synliga motto hoos oss så föreställer han
oss the små barnen/ lika som Präceptores, at wi vthaff them
skole tagha mildheez och ödmukheez exempel.

Barnen weta inhet höghfårdas öffuer sijn Hårfomst/
vthan itt Kongebarn vngår medh fattighmans barn vthi lär-
liheet och Sachtmödigheet / icke som en part aff Herrars
barn/ som nu i thenna tidhen tilwåra/ När the barn åro/ fö-
ra the medh fattighmans barn itt eenväldigt/ liusflighit och lär-
sighit vngänge : Men när the til åhra komma/ och then blin-
da lyckan synes them någhot favorisera, så känna the andra
inhet mera/ vphäffua sigh öffuer sin hårfomst/ liksa som the
woro på itt särdeles sätt kompne hyst til werldenna/ hålla sigh
vara någhot meera än menniskor/ och liksa som små Gudhar
på Jordenne. Ach tu arma muld och aska/ hwad h
höghmodas tu så mycket som doch icke annat åst än
en slem träck/ then stund tu ånnu lessuer : Och
om än läktaren länge ther om mödhar sigh/ så går
the doch på åndalycktenne alt så : I dagh Ko-

nung/ morgon dödh/ och när mennistian är dödh
så åta henne ormar och mattkar. *Wil tu weta huru*
Skriften affmålar titt ådla blodh och hårkomst/ så lär thet 7.
capitlet vthi Wijshetennes boof/ så warden tu wisserligen
görandes liska som Påfoglen/när han warden warse sina lees
dha och fröla sötter. Therfore om tu wile medh the små
barn ingå i Gudz Riske/ så måste tu/ choo tu åst/ förmehra
tigh såsom barn/ elliest kommer tu aldrigh ther in.

Barn weta icke heller höghfårdas aff sin fågring och
deyeligha skapnad. Och om thet ena haffuer något wakra-
re snyte/ så förachtar thet för then skul intet thet andra. Merk
thet tu som höghfårdas öffuer tijn deyelighet/ öpna thenna
liskbären/ och stödha tigh ther/ liska som vthi tijn Speghel/
hvar är nu thenna kropscns schönheit och deyeligha skapnad?
Zu Däre/ tijn deyelighet består allenast vthi en tuun hudh och
förgengeligh färgha/ och så snart Gudh will läggja ther på sin
hand/ och tigh tuchta för shndennes skul/ så warden
tijn fågring förtärd såsom aff Maal/ och förr än tu
tänker/ kan tu blissua så stygger och waanskapeligh/ at en
mennistia möste göma sitt ansichte för tigh. Går i stälte Zi-
ons Döttrar/ tigt vth i Beenkammaren/ och seer ther til/
hvar äro nu the raka halsar/ the färghade ansichten och frwa
sadhe hår? Lärer förthen skul aff the små barn/ och kommer
ihugh/ at en deyeligh qwinna vthan tucht/ är såsom en Soo
medh ic gyllenne Spenne på näsone.

Om barn haffua stöne klädher/ så höghfårdas the intet/
och förachta inhet them som ringare haffua. Skämmes tu
som höghfårdas öffuer tina ståteligha klädher/ och kom ihugh
vthaff hward h tilfalle klädher äro of gesyne. Nemlighan/ at
wij medh them skolom öffuerhölia och betäckja vår ströpliga
heet

heet/ såsom och til en påminnelse om vår öffuererådhelse och
fall/ Poeten drabbadhe inhet orätt som sadhe alla höghfär-
digha vara tokar/ och at thet så är/ kan man see aff thesse twå
enfaldigha ljsknelser: En tross som går åth galghan/ om han
ville höghfärdas aff then skona kudhian han får hängia vthi
och therfore förachta the andra/ som haffua Bastereep om
holsen/ then skulle hvor man hålla för en rettwilling och toos/
Sammaledhes/ ther en man aff kräfft: on hadhe bortmest sitt ö-
gha/ och thet tiltäckte medh een stön pårlstickat och borderat
lapp/ om han ther öffuer ville höghfärdas/ hvem ville icke
hålla honom för en gecker och en stoor narr? Men ville mi
oss rätt besinna/ så är wij fast galnare/ när wij höghfärdas
öffuer klädherna/ ther medh wij allehast vår fröpligheet be-
teckia skulle/ och oss uppåminna våra första Föräldrars synd
dch öffuererådhelse/ ther igenom wij then hårligha klädningen
förlorat haffue/ som är Saligheetenes klädnat och rättfär-
digheetenes körrel. Men hwad h är thet wij i then stadhens
medh präle? Thet bästa åre excrementa, affstrap aff Tors-
den/ eller af Fåren/ Item matka tråck/ och staalfiske blodh. Thet
är then dyrbare materien, medh hvilken wij vthi thenna verla-
denne så stälzere och braste!

Halle sigh för then skul hvor eftter sitt stånd/ och then
ther godhe klädher haffuer/ han läre aff the små barn at inhet
thår aff höghfärdas/ och at hans prydning inhet är vthi
wertes/ vthi flåtat håår/ eller kringhängiandes
guld/ eller i festeligha klädher: Vthan beslîste sigh
ther em at then fördolda menniskian i hiertat/ är
vthan want/ medh sachtmadighem och stillom An-
da/ thet är festeligit för Gudhi.

Barnen / Om them än mycta Rikedomar tiffalla / så blif-
ta the inhet högmodighe ther aff / och läggia icke sitt hierca
ther uppå. Merk thet / tu som trohar vpå tina stora rikedo-
mar / Och sätter guld til tijn tröst / och sägher til gullklippen
tu åst mitt hopp / Förslat tigh intet ther uppå / ty tu församblar /
och weest icke hoo thet haffua skål / och tu skalt i tijn dödskund
inhet medh tigh tagha / och tijn härligheet faar inhet eftter
tigh : Vthan når tu dör / så är thet wäl medh tigh beståle / om
tu kant aff alla tina åghodelar får niwta itt swepelakan / och en
kista så lång och bredher / som tu sialffuer åst / och så tree skoff-
lar jord uppå köpet. ----- *Lybiang, remotis*

Gadibus jungas uterg, & Pænus serviat uni:

Cum tamen à figulis munitam intraveris urbem,

Sarcophago contentus eris. -----

Och uppå samma sätt haffue wijs vthaff Barnen at lära frida
samheez / kärligheez / hörsamheez och andra dygders exempel /
hvilka om wijs icke eftterföllie / så kunne wijs aldrigh medh thess
se barn blifua medharsfuingar til thet ewigha liffuet / vthan
thesse små barn skole på then ytersta däghen opstå och fördöma
oss til Sathans riske och then ewigha fördömelsen : Men mes-
dhan tidhen förlidhen är / kan man nu thenna gången sådant
inhet vthföra / vthan til itt Beslire / taghe sikh Christeliche
Föräldrar thenna Förmaking / at the sina små barn ingalun-
da förargha eller til wredhe reeta / vthan wyrdelighen och gu-
dhelighen såsom medh en förnämlich Herrens skenk / med them
vingå / wetandes at theras Ånglar see altjdh Gudz Fadher
ansichte som är i Himmelen. Och når the thetta göra / så må
the wiſt vara försäkradhe / at Gudh skal them för theras små
barns ful wisserligha välsigna / Och ther Gudh fastadhe vp-
på them (Föräldromen) någon frankheet / eller något annat
hinder / at the ingalunda kunde koma til Kyrkian och ther höra
predikan / så är them en tröst och hugnadh / at the haffua heligha

och

och lighonstijnligha Predikanier hema i sine hws/ hvilke oss
som til ålder komme årom/ vnderrojfa skole/ och medh sitt exem-
pel lära/ hurw wij stöle komma in vthi Gudz Rike/ och medh
hem ewinnerligha Saliche warda. Gudh vår käre Huns-
melske Fadher wille för Jesu Christi skull/ förlåna oss sina
Rädhe/ at alle wij/ som grossue Syndare årom/ må zom vms-
vända oss och warda såsom barn/ på thet wij medh the meene-
lösä och ostyldiga barnen/ och medh alla Gudz heliga Ånglar
vthi alla ewigheet/ måghe stodha Gudz Fadher ansichte som
är i Himmel.

Defunctæ Vita.

Hwad hä som denna Saliche Jungfrun belangar/
hvilken Lekamen wij nu haffuer beledhsagat til sin Läo-
gherstadh och hwilotammar/ så är hon födder Anno 1637.
then 1. October, på nytt födder igenom then h. Döpelsen
then 6. Octob. och assfömmade nu förledhen tijsdaghs som
var then 6. Junij/ så at hennes hecla ålder haffuer warit fy-
ra Åhr och otto Månadher. Thenna hår helä sin lyfftijdh
haffuer hon althd warit stilla/ from/ sachtnodigh/ lär-
achtigh/ och förlärdomen ganska lydigh/ haffuer esom-
offaste krantachtigh warit/ doch vthi stoort tolamodh/
haffuer aldrigh warit knorrish eller gråtugh/ vthan gan-
ska toligh/ och haffuer så alloredha vthi denna hår sin spå-
dhe ålder warit en toligh Jesu Christi Korsbärare/ och
medh retta haffuer kunnat seya medh Patriarchen Jacob
Eten och onder haffuer min wandrings tihd warit. Vthass sind
Christendoms Stycken haffuer hon lart Fadher vår och
Troon/ haffuer och lärde siunga någhra Andeligha Wij-
sor/ såsom een Jungfru födde itt Barn i dagh/ In dulci
Jubilo, &c.

Liw i Torsdagz för 14. dagher sedhan är hon råkat
i then grwssueligha Barnaplåghan koporna/ vthi hwils-
ke hon alt ganska toligh warit haffuer in til sitt ytersta/
widh

widh thenna stundena för Otto dathar sedhan tå folket
var i Asfsonsängen badh hon sijn R. Modher at hon wil-
le någhot siunga för henne. Tåt tå Modhren begynte
helghetrefaldighet stat oss bij sadhe hon tley inhet then/
vthan begynte så sielss In dulci jubilo, och sång s. sielss then
heela singen/ åndoch medh heess stemma/ t l åndas. In
dulci jubilo thet år/ medh luflight frögde stall/ siunger
på Jordens boo/ all vår hertans glädjie/ ligget in præse-
pio thet år/ vthi eena kroppo/ och stijn som Solen wijdhe
in matris gremio thet år/ vthi sijne Modhers sköte/ Alpha
Es & O thet år/ tu är Begynnelsen och Endan/ esfter som
Gudz Son blifuer kallat vthi Uppenbarelse Boeken på nás
ghre rwm. Och så fort/ vthi then yttersta versen haffuer hö
synts medh andächtigheit siunga och frägha ubi sunt gau-
dia hvor är tå then stoore glädien iagh hörer altjdh om-
kalas & Swar/ Vthi then helga Stadhen/ ther the Englar
siunga Nova Cantica, then nyja Loffsongen/ eller Engla
sangen/ och haffuer så beslrotit thenna sång medh then yo-
tersta votiva clausula, Eya wore wij ther/ eya wore wij ther.
Och oanseedt hon thenna sin Swanesång medh en hees och
ganskä swagh stemma singit haffuer/ år thet likväl inhet
trivsswel at hon ju ett ganskä luflight och behaggeligie
livodh warit haffuer/ vthi hans öron som sagdt haffuer
läter Barnen komma til migh och förmener then icke tå sådana hérer
Guds Rike til. I förledhen Tisdags widh klockan 8. Badh
hon at the wille båra hene til sin sunka Broder at hon måtte
biudha honom sara wål. Widh klockan 10. aufecktades
hon någhot hårdare/ ladhe sigh på sin Modhers bryst och
badh at the wille låta igen fänstren och dörarna/ och såde
sigh see en klar Sool/ at hon stenit icke fördraga kunde/ än-
doch hon på någhre daghar sina ögon icke upplatit hadhe.
Sedhan las hon någhre reesor thenna Hönem: Gudh hiel-
pe migh/ och förläte migh alla mina synder för Christi
Jesu skull. Och när Modhren hadhe trostat hennu medh
någhre Skrifstennes språk: Sadhe hon til Modhren/ kis-
re

Ke Mlodher nu wil iagh död/ ney min Dotter, sadhe Mlod-
dhren/ tu skalt inhet död/ vthan leffua medh Gudh och
hans h. Englar vthi Gudz Rijke / ja swaradhe hon/ ejt
wil iagh/ ejt wil iagh/ räkte sa från sigh sijn sinka hand/
och bödh Systorna fara wäl/så månge som tilstädhes wo-
ro/ sedhan bögdé hon sitt hufswud til Mlodhrens bryst/ oc
medh pustande vthi alsomstörsta stillheet gaff vp Andan.

Tu haffuer Gudh wendt hennes sorg vthi glädie/
ty hon är ther hon icke ville för alla then herligheet vthi
thenna werldenna wara kan/ byta sigh hijt til oss. Och os
anseedt hon vthan twissuel haffuer nu förgåtit all thenna
hår werldenes wedhermödbo och fåfängelighet/ så är
iagh likwäl fullwissat hon sitt minne ånnu behäller/ ja
hundradhe gångor sulkomlighare än tilsförende/ at hon
kommer ihogh sina R. Föräldrar Syston och Wenner,
medh hwilke hon i werdena leffuat och itt kårligit vngän-
hafft haffuer/ och ther hon kunde/ wisserlighen talte hon
någhorlunda på sadant satt them til: Tu min elstel: ghe
käre fadher/ tu som alt ifrån mijns Mlodhers ljifsså myca
ken mödra och bekymber hafft haffuer om minn vpförehelse/
och sorg vthi min sinkdom. Sorg nu inhet mera öffuer
migh/ ty tu kant doch inhet hämta migh igen. Tu går ^{1. Reg. 12.}
wäl til migh/ men iagh kommer inhet til eigh igen. Non
amisisti, sed prämisisti, tu haffuer sände migh til en förbo-
derska/ til thes Gudh eigh ock så förlössandes warder aff
ther jorderska fångelset. Tu minn elstelighé käre Mlo-
dher/ som migh medh fredha och bekymber til werldenna
födt haffuer/ och nu nylighen medh så många tårar wätt
mina skröpeligha sår: Håle nu inne medh tina tårar/
och grät inhet mera öffuer migh/ ty Gudh haffuer aff or-
sat alla tårar aff mitt unbeen/vpfylt min munn medh ^{Esa. 26.} löye ^{Plal. 126.}
och min tunga medh frögd. I mine käre Syston som
migh sa hiertelighen ållat haffuen/gräter inhet at iagh is
fran edher stilder är/ vthan längter heller at i mägen snart
komma esster/ty iagh haffuer hår ibland Gudz Englar sun-
net

nit igen min lilla Syster/ och två sna Brödher/ständandes
in för Gudhi och Lambeisa/ klodde vhi hwista kläder/ och palmar i the-
ras häder. I mine Präceptores och Lärefädher/ warer
nuw inhet bekymbradhe om min Information och Uptucht
telse/Ty iagh är lärda ån alle mine lärare/ och förståne
dighare ån alle Wijsé och Höglårde Doctores på jordenne.
I Studenter och Dietnar som nu medh Sorgesånger och
Blaghewijsor haffuen begåt thenna min Lijkproeels, bla-
gher nu intet längre össuer migh/ ty iagh är upptagen vth
thet Himmeliska Capellet (Cantorijt) och är en Musicant
worden liusfligare och skönare ån alle Musicanter på jorden-
ne/ Si unger man i: Eya wore wij ther/ eya wore wij ther/
Men iagh Intonerat ibland the Himmeliske Seraphim, He-
ligh/ Heligh/ Heligh är HErren ſebaoth/ Hiniblarna och
heela Jordens åro fulle medh hans åhro.

Pſal. 19.
99.

Ezr. 6.

I. Cor. 2.

2. Tim. 4.

2. Pet. 3.

Ja ock tu som står och prediker össuer thenna min
hådhanfård/ ja råtteligare tilsäyan des heemfård/ Tu må
väl biudha til at säya aff then Hårligheet migh nu we-
dherfars/ sū kant tu likväl icke en tusende deel ther aff säya.
Ty ther är en sådan glädhie/ then inhet ögha seedt haffuer och in-
ther bra hörde haffuet / och vhi ingen Menniskos hierta upstigit dr.
Ein tunja kan ej vthåsha ther stora pracht och prål/ Tu kanli slikt widh
inhet lifna/tigh feelas ord och mål/ Eh måste tu ihet spara/ Alt in til
Domedagh/ Eå ſkal Gudh förklara/ Hvad hān är och förmår. I
alle som haffuen gjordt min dödhe null then ytersta tien-
ſten/ och ledhſaghat hemne til sin Hwilotamnar/ iagh kan
edher uppå Jordenne ingen tienſt igen bewiſa/ vthan min
Gudh hwilken iagh nuw ſtodhar ansichte emoot ansichte
wil iagh tröligheu bidhia/ at han hielper edher vhi then
ſridande församblingen kämpa en godh kamp/ fulborda
loppet/ behålla trona. Så ſkal edher förvaras rättfärdigheten-
nes Crona/hwilken HErren edher giffua ſkal/på then daghen then rät-
färdighe Domaren/och icke edher allenast/vthan ock allom them
som diſta hans vppenbarelse. Nonon vari åhra/
nuw och til ewigh tiidh Amen.

EPIGRAMMA

In Tumulum,

KATHARINÆ RUDBECKIÆ.

Associor cineri vestro fratresq; sororq;;
Quos rapuit mors, quæ sic sua quemq; manet,
Malla tuoq; meâ dilectâ nata sorore,
Quæq; ferebaris vermibus ad tumulum,
Hinc quater ante novemq; dies flos esca dabarit,
Namq; tua aspexi funera non procul hinc.
Vita fuit brevis & mihi longam reddidit ille,
Quem sensi morbus semper adesse mihi.
Deferor ad tumulum annos quatvor nata, nec octo
Amplius & menses, nescia vixq; mali.
Quæ dederat sors, ecce tuli, cursumq; peregi
Vitæ: vincere nam disce ferendo mala.
Vincit qui patitur, patientem certa manebit,
Spes sua, non unquam redditur irrita spes,
Quæ in Christum fixa est, quâ sublatâ, miseranda
Est hominum sors tunc atq; miserrima lex,
Unâ dormio nunc, unâ exspecto adveniente,
Cui vitæ atq; necis æqua potestas erit.

Scriptum à

PETRO OLAI DALEKARLO
Sch. Aros. Rectore

ALIUD.

Filia clarorum tumulorum CATHARINA parentum,
Nomine tē KAOAPÖT conveniente vocor:
Purificata sacrâ primum Baptismatis undâ,
Pura mihi in Christum spesq; fideszq; fuit,
Purèq; ut potui, vixi, Purèq; recessi,
Sum Puro in cælo, Plantula Pura D EO.

A JOHANNE GEORGII G.

Vivite concordes, studium pietatis amate,
Fida Parentum vos pariterque capessite iussa.
Blanditijs mundi: Satanæ vel fraude plicatos,
Occupet incāutos, subitō ne Mors inopina.
Ait Deus inveniat benē vos vivendo paratos,
Gaudia quō mecum capiatis non ruitura.

AN

ANDREA ERICI VVAL.

Annat.

Hiob. 7:v.7.

Mina daghar ärō snarare bortslogne än en wäff-
spole/och ärō förledne vthan all förtöfuan.

Item cap. 14:1.

Menniskian aff quinno född/Lessuer en lisen tjdh
och är full medh oroligheet.

Then onde verld är iagh nu quitt/
Medh alt enom kan tryckia/
Och lessuer vthan all sorgh fritt/
Hwem kan fåå bettre lycka!
Fast om thenne swifftulle verld/
Wore migh heel vplatén/
Achtar iagh henne doch för flerd/
Hon haffuer medh sīgh gråtem:
Zwaföre mijn fördödrar tår/
Låter nu sorgen fara:
J kunnan aldrigh tårcia här/
Så wål iagh är förwarad/
Wij stillas åth medh Christeligh grått/
Vthi thetta här lüssue:
Men i liusfigh Engla läät/
Möte i himlen blifuer.

Min käre Syston haår godh natt/
Wandrer här som i bören/
Migh et séria legger bort plates/
Migh är wål som i hören.
Iagh haår sunnit min Syston tree/
Wq åte nu tillsamman.
Och skelde från all sorgh och wee/
Nu haår wq frögd och gammal.
Når ihaffuen gätt wäghen trång/
Så få i wist förmunna/
Swadö för glädjie och Engla Sång/
Som här wantar hvar tima.
I Jordens hwilas nu wår been/
In til yesterste daghen/
Förwarad vthan qwal och meens/
Som i aff Skriften haffuen.

Skrifftuit aff

P. B. W. B. T.

XVII

R. Denlitökiijasia 1.
Rudbeckia

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 0712

M.

